

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw spróeny
Napoj móeny
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnny
Přez spař měrnny
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

Sserbske njeđzelske łopjeno.

Wudawa šo kóždu łobotu w Smolerjez knihcizischczerńi w Budyschinje a je tam ja šchwórtlětnu pschedłatu 40 np. dostacž.

Invokavit.

Matth. 16, 21—26.

Prawe smyšlenje w póstnym cza šu.

1. Njepostorkuj šo na kichizu Šbóžnika,
1 Wšmi šwój kichiz a dži ša Jesuřom.

1. Pětr temu Knjesej njesrořmi. Šemu dwoje pónacže pobrachuje. Wón šam šwoju wutrobu njesnajesche — wón nje póna šwój hrěch a šwoju winu. Dale wón nima prawe šrořmjenje ša powołanje Meřiaša, tajkehož nam Jesaias wopisuje: „Šawěšće, wón nje šesche nasche šhorosče a naloži šebi nasche bolosče.“ Kaž židam běšche jemu njejašne, šo běšche nusne čerpenje a wumřecže Šbóžnika. Šemřy, čłowjeczuje šebi wón to powołanje myšlesche. Šht. 23.

Wón teho Knjesa lubowasche; bojosež a štyřnosč jeho pšchi šłowach Šbóžnika šapschimnjetej. Wón jeho na žane waschnje šhubicž njecha. Šo wón pšes tole šhubjenje jeho halke prawje dobudže, wón hišče njewě. Duž wuškoczi jemu to šłowo: „Bóh će šwarnuj, to šo čzi štač njebudže“.

My tule štyřnosč wo teho Knjesa nimamy. Šeho škutk je dořonjany, jeho nadawł dopjelny. To ščesčijanska žyrkej wušnawa a je ščiz jako šriedžischczo wěry postajila. Duž dyrbjeli dženska wšchizy ke ščizej hladacž a w ščizu šwój měr namacž. Ale jim wjele je runje š čšesčijanskeje wučbny Jesuřowe čerpenje, ščiz na Golgatha š postorkom. Čzi jeni myšla, šo je štara wěra wo-

pacžna, woni čzedža to čerpenje po šwojej myšli duchomnje wuřadowacž. Čzi druřy šu tu wučbu čřišče přecž čžišli. Šich ščesčijanstwo je bjes Šhryřtuša, niž na podawłki, ale jenož na nahłady a čzucža šložene. Wótre šłowo rjeknje tón Knjes k Pětrej. Šak mnohim dyrbjal wón tež dženska pšch: wolacž: „dži wote mnje přecž; twója myšl je čłowjecžna; wostaj šturu wěru, to šłowo wot ščizy.“ Šenož pšes ščiz pšchidže šbóžnosč. Šola na čzim pónajemy, šo je wěra prawa? To je tón Knjes šjawnje dale w natešče wošnamjenil.

2. Wupřuhuj wučbu š tym, šo čziniš po Knjesowym šłowje. Přenje žadanje je, šo šam šapřecž. To řeka: my dyrbimy hotowi byč wšcheho šo wostajicž, ščtož šo š čšesčijanskej wučbu, š wěru, š lubosču k temu Knjesej njesneke. My dyrbimy pšestacž šami něščo byč čzycž, wjele bóle wšchitko a we wšchitim Šhryřtuš. Šotom dyrbimy šwój ščiz na šo wšacž, niž moršotacž na to, ščtož naš trjechi, ale jo wšacž jako Božu wolu, kiž k našchemu lěpšchemu šluži. Tón Knjes njecha prajicž, šo je kóžde nasche čerpenje ščiz, hdyž tež jo čłowjekjo tak mjenuja, ale jenož to horjo, šotrež naš Jesuša dla trjechi. Ša nim dyrbimy šhodžicž. Šole žadanje my rad dopjelny, hdyž naš tón Knjes po jařnych horach wodži; ale pucž žiwjenja dže tež pšes čzemne doły. Šmy my šwólniwi, tež tam ša nim hič? Šich wjele w ščizu čžeka. Šhodžmy pař my ša nim, hdyž škuli naš wón wodži; wón naš wěšče k wotřynjenemu kónzej dowjedže.

Šajke šwěrne dopjeljenje bóšščeje wole wjele wunješe.

Wotytynjenu kónz kšchesczjiana je sbóžnosć; to dyrbi naj-
ważnišče woštać. Semlke wuspěchi maja tež druhy. Do-
bytk je knano wulki, ale duscha škoduje a so stasj a
potom nicžo njeje, schtož mohło šhubjene sažo pschinjesć,
dofelž to jene, schtož jo samó, we woczomaj tajkich ludži
ważnosće njemějesche. Jesuřowa krej kama móže duschu
wumóz.

Duž wopomínny w tym kšutnym czichim póstnym
czařu, schtož t naschemu měrej so hodži. Czichi pjatt
dyrbi nař pod kšchizom namatać. Tón czař njech nam
t temu kšluzi, ważnosć kšchiza pósnacž a sa Jesuřom kšo-
džicž a nořycž, schtož wón na nař položi.

Hamjen.

W sahodže Gethsemane.

Hłóh: Ach, Jesu mój! —

Móz czmowa je, hdyž Jesuř dže
Do sahodny na bėdy;
Do procha wón tak srudny wschón
So pollafuje blėdy.

Ach, Wótče mój! — kšyn prošy twój:
Njech nimo kšmjercž dže jera!
Njej' móžno pak, dha stań so tak,
Kaž chzesch, — schkit mi šficž mēra!

Sa podwolam so tebi kam,
Chzu człowstwo wumoz t hrėcha. —
Ach, pošylń mje! — ja prošcu cze,
So njepšchĩndu do kšmėcha. —

Se kšmjercžu kam twój Šbóžnik tam
Je hacž na krej so bėdžik. —
Ach wopomń to wschať, hrėšchniko,
So by rad sa nim kšlėdžik!

Daj swólnje so tu psches njeho
So jeho pucžach wodžicž;
Tež w czeřpienju a bėdženju
Mařch wutrajnje t nim kšhodžicž!

Niz, kaž ty chzesch; ně, hdyž t nim džesch,
Njech dže po jeho radže!
Dóžž pschėtrajesch a pschewinjesch,
Mėj dosć na jeho hnadže! —

Hdyž sa nim dže psches bėdženje
Cžėř twoja, kšy jom' luby. —
Duž njekomdž so, mój pschecželo,
Jom' kšwoje šaplacž kšluby!

Wschaf kšlubil ty jom' kšwėru kšy
Wřchi kšwjatej kšchcženžy kšrucže,
— To wopomń nėt' a wopušcž kšwėt,
Tak šbóžne smėjesch pucže!

A póndžesch tam t nim t njebjeřam
Wřches kšwėt a kšmjercž do raja,
Hdžež bėdžerjo a ryczerjo
S nim radosć wėcznu maja! —

U.

Cioje póstne pohnuwanje.

A. Cžehńny t Jesuřom! —

Cžehń w duchu t Anjesom, ludo kšchesczanski,
Mėť swólnje sažo, hdyž cze Jesuř woła,
So na hlóh pošluchel by jeho kšlowa!
Wón pucž czi pošlucze njebjeski.

Cžah póstny njech so ropot njebřnychi
Mjes tobu! — wonėń hólk a hara hola!
Cžėř t Anjesom do cžėmneho wjedže doła,
Hdžež widžecž kšwjaty Boži da so czi.

Gethsemane najprjedy wuhladařch,
Tam Šsrėdnik człowstwa hóřki kšhelich pije,
— S nim bolosne dže šacžowanje mařch.

A na Golgacže hnėw so Boži lije
Na Anjesa kšwjateho, kiž sa tebe
Šsam podat swólny do kšmjercže so je!

B. Šapřėřny bjesbóžne waschne a kšwėtne lóřchy! —

Do bėdženja, t kšmjercži jėrej Šsrėdnik cžehnje
Cžłowstwa, — přėduje so w póstnym czařu t nowa,
Kotryž na cžėř Anjesowu nař kšrucže woła,
Njesapomńny to wschať, kšchesczijenjo, ženje!

Milosčizny Anjes kšhód kšwój dže w Božim njenje,
Wopušcžiwřchi krařnosć njebjeskeho stola,
Wřchezo hlubje do cžėmneho stupa doła,
— To je Wótzoweje rady dopjeljenje.

Waschne bjesbóžne a lóřchy šapřėřajny,
S Anjesom na pucž cžėřnojty so swólnje štajmy!
— To nam šficžecž t trořchtom pokoj šbóžny budže.

Hdyž Anjes pschĩndže sahubicž kšwėt kšrobřy w kšudže
Junu hróřbnym, domoj póndu wumoženi
Do njebjeř, tam t herbřtwu w kšwėtle wušwoleni.

C. Wocžakujny na šbóžnu nadžiju a šjewjenje Anjesoweje
kšražnosće! —

Na šbóžnu nadžiju tu chžemy wocžakowacž,
Kaž podróžizy hiřcže pschezo w zuřny kraju,
Kiž lubje t njebjeskemu hotuja so raju,
Wschaf junu Anjes chže kšwėřny kšwojich domoj wołacž.

Chže dobrocziny pschi kšebi nař wėcznje šřhowacž
Do pokoja a mēra, hdžež jom' šajpėwaju
Džaf, cžescž a kšwalbu wschizy, kotřiz jeho šnaju;
Na wėcznje Anjes tam budže šbóžnych hospodowacž.

Tam žiwjenja jim kšřona pošliczi so rjana,
Tam krařnosć Anjesowa so wobhnadženym jařni,
Hdžež njeje kšmjercž a srudoba dže wjazy žana.

Anjes žiwjenja tam bydli t ludom wumoženym!
So t njepokoju wscheho wumjedženym krařni
Tam do wėcznosće herbřtwo w kšwėtle wušwolnym. —

U.

Duschowpastyrěske kšlowa sa starřchich pacžėřskich džėřci.

Wny so wjeřelicže, lubi starřchi, so je wasch kšyn (abo džowka)
tónle cžah docžatať; jene a druge lube džėczjo w přėnich mėřazach

abo hiščezje w schulskich lětach sahe wotemrjelo. Wy wěšće tola f dżakownej wutrobu na to spominacze?

Wy so radujecze, so wasche dżeczjo bóršy se schule wustupi a waš w dźele podpjera, njeje to hiščezje něšto wjetše, hdyž wone do žiwjenja saptupi a jako dobry čłowjek a kšesćijan so wopokaže? Wone je f hlowny wšhelke namuklo, njeje to wažnišče, so je tež ja wutrobu wuklo?

Wy wam sbože pschejemy dźělberjo, wy tola pať tež chzecze, so by wasche dżeczjo sbože saptwaš a wšchěč čłowjekow so sčiniťo?

Džen wobnowjenja kšesćianšeho kłuba so bliži; wěšće wasche dżeczjo w swjatocžnej psche f woťarjei pónđu. Wy a wšchitzy czi Waschi tola tež kóbu pónđu? Njechacze so kóbu staracž, so by wasche drohe dżeczjo hodžiny do konfirmazije myšle czišče sšroma- džiťo a na pschu wutroby so dopomniťo, a potom, so by hodžinki po konfirmaziji se sšromadženymi myšlemi wostaťo a so tať duschow- pastyrja kłowo a swjeczišna konfirmazije kšwilu sđeržala?

Tež wy smějeczje tola jene swjeczene kłowo tónle džen f kwoje dżeczjo? Tón džen so wone najhlubišče sšchězpi.

Wy dyrbičje kšyna (džowku) f doma dacž. Wy tola seže na to myšliti, so by do kšesćijanšeho měštna pschichłó? To je ja přenju kłuzbu (wuczbu) runje jara nusne.

Wy f nim derje měnicze, duž tola chzecze, so bychu ludžo (kneža) kšwěru ja nim hladali, je dđerželi, wuczili a napominali? Wy tež křutym knježim tola wobaracž a waschemu dđeržcu polěko- wacz njebudžeczje?

Něťk prajicze hižo, so na napominanju ja wasche lube dżeczjo nje dacze pobrachowacz, sšyknjecze tež ruzny ja nje? Wy rjeknjecze, so njemóžeczje dale nicžo ja nje cžinicž, njechacze wy bjes psche- stacža je do kwojich modlitwow samkacž? Modlitwa je saměrnje kaž twjerda murjo, kiž tych waschich schitujó wobdawa.

Wy spóšnacze, so je bohata kšesćijanšta wuczba, kiž wasche dżeczjo tele měžazy dostawa, dobra, wy tola njeměnicze, so je wona jenož ja pruhowanje a konfirmaziju, so by wone wšcho pěkne wjedžalo? Wy tola chzecze, so by w kšesćijanškim póšnacžu a žiwjenju stajnje wostaťo?

Wjele staršchich praja, so su pschezo, hdyž je schłó, ke mišchi kšhodžili a ženje pschi katechismukowej wuczbye njewuostali, dđeržcze na to, so by wasche dżeczjo tež tať cžiniťo. Dđeržcze na žyle twjerdy kšesćijanški naložk. Wopacžna kšwobodnosč je jara schłódna.

Wasch kšyn (džowka) wěšće hušto sašo f wam domoj po- hlada, budžcze tať dobri a pohladajcze jemu kóždy ras do woblicža, hacž je dđeržcžy-wjekele a njewinowate.

Wy tola f wutrobu žadacze, so by sbožowne a sbožne byťo? Wachuycze a modlcze so ja nje f wutrobu!

M.

Syma.

(Stónčzenje.)

Toła syma je tež rjana; wona nima jeno wichory, stróžele a cžerpjenja, ale ma tež kłóncžne dny, kwoje dejmanty, kwoje wjekele. Njepošlicža kłóncžny džen w symje krašny, haj swjatocžny napo- hlad? Semja je daloko f cžistym bělym kšněhom pschi- kryta; nad nej wjelbuje so bjesmrócžne, jašne, módre njebo, f kotrehož kłóncžno kłóžane pruhi dele sezele. Sšněhowa płonina runa so křyweje, se kšlěborom pschepleczenemu a f drohimi kamje- njemi wužadžanemu. Na kóždej haťožy wišy něžna kwětoběla pomjeršlina, schtomny su kaž je kšlěbornymi nicžemi popschedžene. Wodospad je sproštnjeny, pobkšchězowate lodowe stolpy dele wišaja, posbėhuja so horje a tworja tajnostne přóšdnježy. Se, jako by so pschiroda ke krašnemu kšwjedženjei wuppschicž chžyla. Wjecžor je kšněhowa krajina f purpurom něžnje pocžehnjena.

Kať móžny, cžisty a wofschewjazy je powěťr kłóncžny džen

šymski! Wy so njewróčamy, hdyž kšyn so wužadželi, dom wu pocženi, sšróžni a přóšchni kaž w pražniku, ale womłóženi, wjekele, sšwjerdnjeni.

Wjele wjekelech wobrasow posčicžuje měrna symka krajina. Na lódbkładkim módrnym jěsorje suwaju so spěschni kšmykarjo, so wuschitnje pschekšchizowajo. S wjekeľym wysťanjom sšotuja kšebi hólžy kšněhafa. Na lohlich kšantach woža so spěschnje kaž wěťr po hóržy dele. Na wubjernej cžeri lecža hwisťdajo kšanje nimo.

Na njefamjeršnjem bahnojtyh hacze pokaže so krašny rybacžť abo seleny wrobl se sersawej hrudžu a kšyschězatyh, njebo módrnym, do seleny pschekhadžowazym wopjerjenjom. Bruna džiwa kacža f kšyschězatej cžornoselenej hłojčku dopadnje rjekjetajo do stareho bahnišchěža, f kotrehož hlubiny selene rostliny kaž ponóřjene nalěcze wuhladuja. Sđžež su symke kšwyn njepschicryte, tam so stabłó wobhladniwch schěrych džiwich huš dele puschcži. Žiwy pluschčž sanoscha pschi kłóncžnyh dnjach na popoľdnje na kšamotnyh lěšnyh kšufach kšwój jednory spěw. Kšchizil lehnje.

Sa nóz wukčžja na wofnowch schkľeřazach něžne lodowe kwěťki, hdyž tež bjes wónje, tola f cžichemu snamju, so strójnje tworjaza móž pschirodžina njeje žyle wuhadžla. Selenosčž jědle roswjekele pustu symsku krajiny.

Krašnje kšyschěža so w jašnej symkej nozy hwěšdy, wjele rjenišcho, dnyli w nozach druhich pocžawow. Najkrašnišče hwěšdna steja na njeboju. W cžoplej roškwěťlenej sšwje bórčža koleka; ba- kšnicžki so powjedaju; rumpodich schčerkóze pschek wofkami f měchom worjehow a chze wjedžecž, schto su dđerčzi, kiž so f bojosčžu f macžeri pschituleja, namukle. Dubošnišchi wujew je Wože dđerčjo kšame; w cžěmnosčži symskeje nozy schadža hwěšdow najrjenišcha — hody.

Pschi kšudym žłobje napomina žyrkej bohateho, sbožowneho, kšyťeho w jašnje roškwěťlenej cžoplej sšwje, kotrehož noha na mjehke rubna sšupa, so by njefapomniť kšudeho, kiž je hlódnny a šymu mrěje, w lóšymnej komoržy, na šymnej semi kamjenjanej, so by njefapomniť kšrotki, kotraž žadny božodžěščowny schtomik nima a žane dđerčžaze wjekele, a Woži wjecžor nicžo nima, so mohła so našhčicž, hacž twjerdy kšuchi kšlěb. Poškuchaj, kať symny wěťr kšobuschčerpłiwje pomha kšudemu wo wofno kšepacz!

*

*

*

Tať so plecze wofłó naš wotměťk pocžawow, kaž barbaty bant; młódnje wjekele nalěcze se kwojimi wonjatyhmi fijaľkami, hordostne lěcze se kwojimi pokšilenyhmi kłóškami, domyšľno-wažniwa nashma se kwojimi swjekeľazyhmi kicžemi, kšněhopolna syma se kwo- jimi mjecželemi a lubošnyhmi domjazyhmi wjekelemi. Sa sbožow- nišče mohli horze kraje kšwalicž, kotrež tutón wotměťk njefnaju, hdyž po křóťkim deschčowym cžawu, psches žylo kšlěťo, kłóncžo na módrnym, bjesmrócželnyh njeboju steji a wšcho w bohatej pokšosčži kčžje a dwoje žně wobndlerjow swjekeľuja: tola nima tež tuto porjadne wotzucženje pschirody, tuto nastacze a pominjowanje kšlu- boki powab? Schťo chžyl to přecž. M. R.

Čłowjek myšli, Bóh wodži.

(Wofracžowanje.)

Wot teho cžawa kšem bė mlyňk šly a rošmjeršantny a polny cžezčich myšłow. Do dđerčka žadny lóschť njemějesche, f ludžimi maľo wobkšhadžesche, ta schčricžka a myšlicžka w jeho wutrobje so žehlesche.

Lěcžo bė jara cžopke a horze, so bėchu tu a tam cžezke hri- manja f wulkim deschčikom. Žedny džen po Senje bė psches měru wulka horzota była a popoľdnju so na blisťich horach móžne nje- wjedro stajesche. Wlyfki so kaž wohnjowe hady po toľštych cžornych mrócželach wijachu a hrimanje po dole žalóšnje wujesche; wěťr f wulkim hawťowanjom schumjesche a deschčž so f njeboja lijesche, jako by so f dónžow lať. Sa křóťki cžaw bė maľa rěcžka polna

wodny a ta tak nahle roščješče, so bu zply mlynu se wščěmi twarje-
njemi powodženy.

Mlynk bě hižom prjedy štót s hródže puschczil, kiž psches wodu
pluwajo na fuchu hórku czěfajče. Někotre fwinje a košy pak
běchu so hižom tepile. Nicžo wysche njewosta, hacž so by spytał,
fwojich ludži s mlyna, na kotryž woda s mozu storfajče, wumóž.
Wón šhrabny teho dla najmlódscheho hólza a hacž pod pažu we
wodže fhodžo donješe jeho na fuchu hórku. Na to so wón
wróćzi, ale njemóžesche hacž k mlynej pschińcž, dofelž móž wodny
jeho so bu storhny. Wón by šhubjeny byl, hdyž njeby Gorafež
Michał, kiž bě pschiběžal, jemu k pomozny fhwatal a jeho s wodny
njewuczahnył. Tón pak, hdyž fšyschěsče stysfne wolanje mlynkez
ludži, ponóri so hiščěže juntrócž do žolmow a wunješe najprjedy
Šańžu a potom jeje macž s doma, do kotrehož so s wofnami a
s durjemi woda lijesche, mjes tym so mlynski teju hólzow wumó.

Mlynkezy běchu na tajke wajchnje wšchitzny žiwjenje fšhowali
a so Bohu sa to wutrobnje džafowachu; ale woni mějachu psches
tu wulku wodu žalofnje wulku škodu. Šdyž bě so woda na
druhe ranje trochu rosběžala a flónzo sašo mile fšhadžesche, dha bě
to wupuščenje widžecž, kotrež bě so stalo. Bola a luči běchu
s pěskom a s kamjenjemi faž wobšyte. Wože žita ležachu k semi
pokhilene, jako by je něchtó spowalał, rěczka bě s kamjenjemi a
blótom napjelnjena, hródž a bróžen běschtej rostorhanej; a šamón
mlyn, kotryž bě psched krótkim hagle wuporjedžany, bě wšchudžom
wobšchłodženy.

Sako mlynk škodu woblada, lamajče ruzny a wolajče stysfne:
ja šym šhubjeny muž a proščeł scžinjeny. Dowěćže so Bohu,
rjekny Gorafež Michał, kiž pódla stejesche, tón Šnjes je dał, tón
Šnjes je wsał: Šnjesowe mjeno budž fhwalene.

Šcho dha so ty do teho tšfajš a šcho to tebe stara, sa-
wrěška mlynk, jako to flowo fšyschěsče; dži mi s woczow, ja tebe
njemóžu widžecž, ty proščełski hólče, a wostaji jeho stejo, so by
prjecž šchol. Šeho wutroba bě wot šrudoby a njepokoja pschepjel-
njena. Wšchitke jeho nadžije běchu sanicžene. Wón widžesche, so
směje nowy dołh czinicž. Mjecž so jemu psches dušchu drějesche,
hdyž na to myšlesche, so budže Šulkez Šurij jemu tuto njesbože
popšhecž, a hdyž so samwócžo widžesche, so so jeho Šańža šwojemu
lubemu Michalej, kiž jej božemje prajesche, se fhlysojtymaj woczomaj,
w kotrymajž so šwjata luboščž bšyschěsčesche, sa jeho pomoz džafow-
wajče. W tym wofomifnjenju pak s jeho rta te flowa wudyrichu:
hdy bych jenož hižom w Amerizy byl!

Ničtó tuto jeho šdychowancžto njebě fšyschajł hacž jeho žona,
a ta nětk s lubošnym trošchtom k njemu stupi, prajizny: ach, luby
Pětrje, nejšy ty fšyschajł, šchož je prjedy Gorafež Michał k tebi
rjekł: dowěć so Bohu, hlaj, tón je naš šbił, wón naš tež sahoji;
wón je naš šranil, wón naš tež wobali. — Mjerěčž mi wo tutym
pachole, sawoła mlynk rošmjeršany. Wostaj mje s tym na pokoj.
Wón je tola jenož Šańže dla nam k pomozny pschichol, njech jenož
dže, hdyž je jow pschichol, ja jeho widžecž njemóžu. — A tola
je wón tebi a mi a našchěj Šańži žiwjenje wumohl a so šam do
štrachosčže žiwjenja podał; njeje to džafa hódne?! — Šaj, rjekny
wón sašo, to njech je; ale to ja praju, našchu Šańžu wón nihdy
s mojej domwolnosčžu sa žonu njedostanje.

Njepšchěhrěšch so, luby Pětrje, wotmolwi wona. Mjebudž
nahly a njerěčž mi wo Amerizy; my chžemy džělacž a šwoje mozy
napinacž, dha wšchajł so hiščěže wšchitko k dobremu wobrocžzi!

S tajkimi flowami wona šwojeho muža směrowajče, ale to
flowo, kotrež bě fšyschajla „hy bych hižom w Amerizy byl“, jej
w myšlach ležesche, so so šama směrowacž njemóžesche. S teho
flowa wona špóšna, šcho jeho hižom dawno njespokojneho czini.
— To jej pscheradži, so jemu wucžehnjenje do Ameriki na wutrobje

leži wot teho cžajša šem, hdyž běchu tam Měrschězy fšchli.
Mlynkezy drje nětk pilnje džělacchu, so bychu wšchitko šrumo-
wali, šchož bě jim wulka woda nanofšyla. Tež se wšy pschitha-
džachu šwólne wšchitzny s motykami a špacžemi, so bychu jemu
pomhali. S wulkej prózu bu někotre dny sa šobu džělane. Něka
bu wurjedžena, kamjenje a pěšf s polow šarowane a tak bu naj-
wjetscha škoda sašo wurumana. Mlyniske tolo sašo šlip šlap s nusu
šlipotajče a štwa s šomor bu pschihotowana, so so hodžesche
w nej byhlicž. Šenož pola a luči šebi hiščěže wjele džěla žadachu
a te druge twarjenja dyrbjachu so wuporjedžecž, šchož šebi wjele
pjenjes žadašče.

Mlynk dyrbjesche šebi s nowa pjenjesy požczicž a mějesche
nětk na 1000 toleč dołha. A to jeho s nowa hrjebajče a ponižo-
wajče, so čžim huščizišcho pschi šebi myšlesche: hdy bych jeno hižo
w Amerizy byl! Šdy by wón prawy fšchěsčžijan byl, dha by
šwoju nadžiju na Bohu štajil a k temu dowěćjenje měl, so budže
tón jemu sašo špomhacž. Šeho žona a druhy pschecželjo wšchitko
šphtachu, so bychu jemu tajke myšle wucžehnjenja s wutrobny wu-
hnali. Wón pak so mjelcžo pschězo na to hotowajče, so by šwoje
ležomnosčže pschedał a wótžny kraj wupuščczil.

(Šofracžowanje.)

Wšchelake s bliska a s daloka.

My hiščěže juntrócž šerbskich šarschich fedžblimych czinimy na
wucžěřku pschihotowarńju (präparandu), kotraž so s nowa we Wo-
jerezach wutewri sa młodženzow, kiž chžedža wucžerjo byčž. Tež
njenje samožitym je móžno, šwojich šynow tam dacž, dofelž kóždy
šchuleč něhdže 150 hrimnow lětnje podpjeru wot štata dostanje. Tež
maja šhudšchi polóženje pschi placženju šchulšich pjenjes. Tež
penšije (byhlenje) je pschi něčžičich wobštejnosčžach tunjo sa šchu-
lerjow we Wojerezach dostacž. Šnjes šuperintendenta Šuring a
wucžer Šiedemann rad hiščěže nadrobnišche powjesčže podataj.
Wošebje lubych šerbskich šarschich napominamy, so bychu šwojich
šynow do Wojerez poščali, so bychu našche šerbske wošady sašo
šerbskich wucžerjow dostali.

— Šafka ewangelsko-lutherska krajna šynoda je pschi šwojim
ššhadžowanju šańdžene lěto pscheměnenje wólbneho šatonja sa žyr-
šwinstlich prijódkštejczerjow wobšamka a tónle šaton je so kónž lěta
1906 na šjawnosčž dał a wot nětk placži. Dotal dyrbjachu so
cži, kotřiz chžychu pschi wólbach žyršwinstlich pschedštejczerjow šobu
wujwolicž, kóždy krócž prjedy wólbow do šapifka wolerjow šapifacž
dacž. Nětko móža so cži, kiž chžedža wolicž, w kóždym cžajšu na
šarje do wólbneho šapifka šapifacž dacž. Šóbla maja so pak
s podpššmom na to šwjajacž, so chžedža žyršwinstke žiwjenje we wošadže
w pschesjenošcži s porjadom žyršwinstke špěchowacž. Do wólbny so
šapifk wolerjow šjawnje wupoloži. Šdyž je so listno wupoložilo,
so sa bližichu wólbny ničtó wjazy šapifacž dacž njemóže. Šo
dofonjanej wólbje pak móže so hnydom nowe šapifšowanje šstawacž.
Wólbny šapifk, sa pschichodne wólbny placžazy, wostanje a šchož je
juntrócž šapifšany, šapifšany wostanje, šhiba so je žyršwinstke psched-
štejczerstwo nufowane, jeho s wólbneho šapifka wušchmórnnyčž, dofelž
Wože flowo šozpiva a njelšchěsčžijaniske žiwjenje wjedže. Šlowe je
tež, so nusne njeje, pschi wólbje šamej s papjšekami wothšofowacž,
ale so móža tež wušwolerjo rtnje šwój hłóš wotedacž.

Šnjes šarał Wjazka w Šornim Wujěšdže šwjecžesche psched
krótkim 25 lětny wošadny jubilej. Šnohe džafowne pschipošnacže
jeho šwěrneho škutlowanja so jemu na tym dnju dosta, wošebje
tež wot kollaturštwu, wot měšchěžanšesje rady w Budyščinje.

— Šhěžorštwowy šejm šhěžor šam pschichodnu wutoru 19. fe-
bruara s trónškej rěczu wotewri.